

”ورتمان ایشوریہ جنر اُملیہ جنر“

آج رتنائگر باپ اپنی اُملیہ رتنون کو دیک رہی تھیں۔ یہ اُلوکک اُملیہ رتنون کی دربار تھیں۔ ایک ایک رتن اُملیہ تھیں۔ اس ورتمان سمیہ کی وشو کی ساری پراپرٹی وا وشو کی ساری خزانہ اِکنی کرو اُسکی اَنتر ۾ ایک ایک ایشوریہ رتن کئین گُٹا اُملیہ تھیں۔ آپ ایک رتن کی آگے وشو کی ساری خزانہ کُچ پی نہیں تھیں۔ اتنی اُملیہ رتن ہو۔ یہ اُملیہ رتن سواءِ اس سنگر یُگ کی، ساری کلپ ۾ نہیں مل سکتی۔ ستیگی دیو آتما کا پارت اس سنگر یُگی ایشوریہ اُملیہ رتن بننی کی پارت کی آگے، سیکنڈ نمبر ہو جاتا تھیں۔ اُپی تہ ایشوریہ سنتان ہو، ستیگ ۾ دتوی سنتان ہونگی۔ جئسی ایشور کا سپ سین سریشٹ نام تھیں، مہما تھیں، جنر تھیں، کرم تھیں، وئسی ایشوریہ رتنون کا وا ایشوریہ سنتان آتمائون کا ملیہ سرو سریشٹ تھیں۔ اس سریشٹ مہما کا وا سریشٹ ملیہ کا یادگار اُپی پی 9 رتنون کی روپ ۾ گائی اور پوجی جاتی تھیں۔ 9 رتنون کو پن پن وگھن وناشک رتن گایا جاتا تھیں جئسا وگھن وئسی وشیشنا والا رتن رنگ بناء کر پھنتی تھیں وا لاکیت ۾ دالتی تھیں۔ وا کسی پی روپ سین اُس رتن کو گھر ۾ رکتی تھیں۔ اُپی لاسٹ جنر تک پی وگھن وناشک روپ ۾ اپنا یادگار دیک رہی ہو۔ نمبر وار ضرور تھیں لیکن نمبر وار ہوتی ہوئی پی اُملیہ اور وگھن وناشک سپی تھیں۔ آج پی سریشٹ سوروپ سین آپ رتنون کا سپی آتمائین سومان رکتی تھیں۔ بڑی پیار سین سوچتا سین سنپال کر رکتی تھیں۔ کیونکہ آپ سپی جو پی ہو چاہی اپنی کو اتنا یوگیہ نہیں پی سمجھتی ہو لیکن باپ نین آپ آتمائون کو یوگیہ سمجھ اپنا بنایا تھیں۔ سوپکار کیٹا تو میرا تھیں مئن تیرا۔ جس آتما کی اوپر باپ کی نظر پڑی وہ پریو نظر کی کارٹ اُملیہ بن ہین جاتی تھیں۔ پرماتہ درشتی کی کارٹ ایشوریہ سرشتی کی، ایشوریہ سنسار کی سریشٹ آتما بن ہین جاتی تھیں۔ پارسناٹ کی سنہنڈ ۾ آئی تو پارس کا رنگ لگ ہین جاتا تھیں۔ اس لیٹی پرماتہ پیار کی درشتی ملنی سین سارا کلپ چاہی چئن دیوتائون کی روپ ۾، چاہی آڈا کلپ جڑ چترن کی روپ ۾ وا پن پن یادگار کی روپ ۾ جئسی رتنون کی روپ ۾ پی آپکا یادگار تھیں، ستارون کی روپ ۾ پی آپکا یادگار تھیں۔ جس پی روپ ۾ یادگار تھیں، سارا کلپ سرو کی پیاری رہی ہو۔ کیونکہ اوناشی پیار کی ساگر کی پیار کی نظر ساری کلپ کی لیٹی پیار کی اڈکاری بناء دیتی تھیں۔ اس لیٹی پجٹ لوگ آڈی گھڑی ایک گھڑی کی درشتی کی لیٹی ترقنی تھیں کہ نظر سین نہال ہو جاوین۔ اس لیٹی اس سمیہ کی پیار کی نظر اوناشی پیار کی یوگیہ بناء دیتی تھیں۔ اوناشی پراپتی ستہ ہین ہو جاتی تھیں۔ پیار سین یاد کرتی، پیار سین رکتی۔ پیار سین دیکتی۔

دوسری بات - سوچتا اُرتات پوترتا۔ تہ اس سمیہ باپ دواران پوترتا کا جنر سڈ اڈکار پراپت کرتی ہو۔ پوترتا وا سوچتا اپنا سوڈرم جانتی ہو اس لیٹی پوترتا کو اپنانی کی کارٹ جہان آپکا یادگار ہونگا وہان پوترتا وا سوچتا اُپی پی یادگار روپ ۾ چل رہی تھیں۔ اور آڈا کلپ تو تھیں ہین پوتر پالنا۔ پوتر دنیا۔ تو آڈا کلپ پوترتا سین پندا ہوتی، پوترتا سین پلتی اور آڈا کلپ پوترتا سین پوجی جاتی تھیں۔

تیسری بات - بہت دل سین، سریشٹ سمجھ، اُملیہ سمجھ سنپالنتی تھیں۔ کیونکہ اس سمیہ

سِير پڳوان مات پتا ڪي روپ سين آپ بچون ڪو سنپالتي هئ ۽ اَرَتَات پالنا ڪرتي هئ. تو اونا شي پالنا هوني ڪي ڪارڻ، اونا شي سنيهه ڪي ساڻ سنپالني ڪي ڪارڻ سارا ڪلپ بڙي رايلائي سين، سنيهه سين، رگارڊ سين سنپالي جاتي هو. اُٿسي پيار، سوچتا، پوئرتا اؤر سنيهه سين سنپالني ڪي اونا شي پاتر بن جاتي هو. تو سمجها ڪتني اُمليه هو؟ هرايڪ رتن ڪا ڪتنا مُليه هئ! تو آج رتناگر باپ هرايڪ رتن ڪي مُليه ڪو ديك رهي ٿي. ساري دنيا ڪي اُڪيوڻي آتمائين ايڪ طرف هئ ليڪن آپ پانچ پاندو اُڪيوڻي سين شڪتيشالي هو. اُڪيوڻي آپڪي آڱي ايڪ ڪي برابر پي نهين هئ. اُٿني شڪتيشالي هو. تو ڪتني مُليوان هو گئي! اُٿني مُليه ڪو جانتو هو؟ ڪ ڪپي ڪپي اُپني آپڪو پوڻ جاتي هو. جب اُپني آپڪو پوڻي هو تو حُئران هوتي هو. اُپني آپڪو نهين پوڻو. سدا اُپني ڪو اُمليه سمجھ ڪر ڪي چلو. ليڪن چوڻي سي غلطي نهين ڪرنا. اُمليه هو ليڪن باپ ڪي ساڻ ڪي ڪارڻ اُمليه هو. باپ ڪو پوڻ ڪر صرف اُپني ڪو سمجھينگي تو پي رانگ هو جائينگا. بناني والي ڪو نهين پوڻو. بن گئي ليڪن بناني والي ڪي ساڻ بني هئ، يه هئ سمجھني ڪي وڌي. اُگر وڌي ڪو پوڻ جاتي تو سمجھ، بي سمجھ ڪي روپ ۾ بدل جاتي. ڦر مٿن پن آجاتا هئ. وڌي ڪو پوڻي سين سڌي ڪا اُنيو نهين هوتا. اِس ليئي وڌي پوروڪ اُپني ڪو مُليوان جان وشو ڪي پوروج بن جائو. حُئران پي نهين هو ڪ مٿن تو ڪچ نهين. نه يه سوچو ڪ مٿن ڪچ نهين، نه يه سمجھو ڪ مٿن هين سڀ ڪچ هون. دونو هين رانگ هئ. مٿن هون ليڪن بناني والي نين بنايا هئ. باپ ڪو نڪال ديتي هو تو پاپ هو جاتا هئ. باپ هئ تو پاپ نهين هئ. جهان باپ ڪا نام هئ وهان پاپ ڪا نام نشان نهين. اؤر جهان پاپ هئ وهان باپ ڪا نام نشان نهين هئ. تو سمجها اُپني مُليه ڪو.

پڳوان ڪي درشتي ڪي پاتر بني هو، ساڌارڻ بات نهين. پالنا ڪي پاتر بني هو. اونا شي پوئرتا ڪي جنر سڌ اڌڪار ڪي اڌڪاري بني هو. اِس ليئي جنر سڌ اڌڪار ڪپي مُشكل نهين هوتا هئ. سهج پراپت هوتا هئ. اُٿسي هين سِير اُنيوي هو ڪ جو اڌڪاري بچي هئ اُنهن ڪو پوئرتا مُشكل نهين لگتي. جنهن ڪو پوئرتا مُشكل لگتي وه ڊگمگ زياده هوتي هئ. پوئرتا سوڌرم هئ، جنر سڌ اڌڪار هئ تو سدا سهج لگينگا. دنيا والي پي دؤر پائتي هئ وه ڪس ليئي؟ پوئرتا مُشكل لگتي هئ. جو اڌڪاري آتمائين نهين اُنهن ڪو مُشكل هين لگينگا. اڌڪاري آتما آتي هين درڍ سنڪلپ ڪرتي ڪ پوئرتا باپ ڪا اڌڪار هئ، اِس ليئي پوئر بنا هين هئ. دل ڪو پوئرتا سدا آڪرشت ڪرتي رهينگي. اُگر چلتي چلتي ڪهان مايا پريڪيا ليني آتي پي هئ، سنڪلپ ڪي روپ ۾، سوپن ڪي روپ ۾ تو اڌڪاري آتما ناليچفل هوني ڪي ڪارڻ گهبرائينگي نهين. ليڪن ناليچ ڪي شڪتي سين سنڪلپ ڪو پريورت ڪر دينگي. ايڪ سنڪلپ ڪي پيچي اُنڪ سنڪلپ پندا نهين ڪرينگي. اُنش ڪو ونش ڪي روپ ۾ نهين لائينگي. ڪيا هون، يه هون.... يه هئ ونش. سُنايا ٿا نان ڪيون سين ڪيو لڳاءِ ديتي هئ. يه ونش پندا ڪر ديتي هئ. آيا اؤر سدا ڪي ليئي گيا. پيپر ليني ڪي ليئي آيا، پاس هو گئي سماپت. مايا ڪيون آئي، ڪهان سين آئي. يهان سين آئي وهان سين آئي. اُني نهين چاهيئي ٿي. ڪيون آئي؟ يه ونش نهين هونا چاهيئي. اچا آ پي گئي تو آپ بناو نهين. پڄاڻو! آئي ڪيون اُٿسا سوچينگي تو بئن جائينگي. آئي آڱي ٻڌاني ڪي ليئي، پيپر ليني ڪي ليئي. ڪلاس ڪو آڱي ٻڌاني ڪي ليئي اُنيوي بناني ڪي ليئي آئي. ڪيون آئي، اُٿسي آئي، وٿسي آئي يه نهين سوچو. ڦر سوچتي هئ

ڪيا مايا ڪا اٿساروپ هوتا هئ! لال هئ، هرا هئ، پيلا هئ. اس وسنار ۾ چلي جاتي هئ. اسر نهين جاڻو. گهبراتي ڪيون هو. پار ڪر لو. پاس وٽ آنر بن جاڻو. ناليچ ڪي شڪتي هئ، شستر هئ. ماسٽر سروشڪتيوان هو، ترڪالدرشي هو، تروپي هو. ڪيا ڪمي هئ! جلدي ۾ گهبراتو نهين. چيٽي پي آجاتي تو گهبراءِ جاتي هئ. زياده سوچتي هو. سوچنا آرقات مايا ڪو مهماني دينا. ڦرو هه گهر بناء دينگي. جئسي راستي چلتي ڪوئي گندي چيز دکائي پي دي تو ڪيا ڪرينگي؟ ڪري هوڪر سوچينگي ڪي هه ڪس نين ڦٽنڪي، ڪيون ڪيا هوئا، هوني نهين چاهيئي، يهه سوچينگي وا ڪنارا ڪر چلي جائينگي. زياده وٽرٽ سنڪلپون ڪي ونش ڪو پندا هوني نه دو. انش ڪي روپ ۾ هين سمايت ڪر دو. پهلي سيڪنڊ ڪي بات هوتي هئ ڦر اُسڪو گهنتون ۾، دنون ۾، ماس ۾ بڌاءِ ديني هو. اوڙ اکر ايڪ ماس ڪي باد پوچينگي ڪي ڪيا هوئا ٿا تو بات سيڪنڊ ڪي هونگي. اس ليئي گهبراتو نهين. گهرائي ۾ جاڻو گيان ڪي گهرائي ۾ جاڻو، بات ڪي گهرائي ۾ نهين جاڻو. باپ دادا اتني سریشٽ ملبوان رتنون ڪو چوٽي چوٽي مٽي ڪي ڪٽون سين ڪيلتي هوئي ديڪتي تو سوچتي هئ يهه رتن، رتنون سين ڪيلني والي مٽي ڪي ڪٽون سين ڪيل رهي هئ! رتن هو رتنون سين ڪيلو. باپ دادا نين ڪتني لاڏپيار سين پالا هئ ڦر مٽي ڪي ڪٽ ڪئسي ديك سڪينگي! ڦر مٽي هوڪر ڪهتي آبي صاف ڪرو، صاف ڪرو. گهبراءِ پي جاتي هئ. آبي ڪيا ڪرون ڪئسي ڪرون. مٽي سين ڪيلني هين ڪيون هو؟ وه پي ڪٽ جو ڌرني ۾ پري رهي والي. تو سدا اپني مليه ڪو جانو. آڇا. ائسي ساري ڪلپ ڪي ملبوان آتمائون ڪو، پريو پيار ڪي پاتر آتمائون ڪو، پريو پالنا ڪي پاتر آتمائون ڪو، پوترتا ڪي جنر سڌ اڌڪار ڪي اڌڪاري آتمائون ڪو، سدا باپ اوڙ مٿن اس وڌي سين سڌي ڪو پاني والي آتمائون ڪو، سدا اُمليه رتن بن رتنون سين ڪيلني والي رايڻ بچون ڪو باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ نمستي!

پارٿيون سين:- (1) سدا باپ ڪي نئون ۾ سمائي هوئي آتما سيم ڪو انيو ڪرتي هو؟ نئون ۾ ڪون سماتا هئ؟ جو بهت هلڪا بندو هئ. تو سدا هئ هين بندو اوڙ بندو بن باپ ڪي نئون ۾ سماني والي. باپ دادا آپڪي نئون ۾ سمائي هوئي هئ اوڙ آپ سڀ باپ دادا ڪي نئون ۾ سمائي هوئي هو. جب نئون ۾ هئ هين باپ دادا تو اوڙ ڪچ دکائي نهين دينگا. تو سدا اس سمرتي سين ڊبل لائيت رهو ڪ مٿن هون هين بندو. بندو ۾ ڪوئي بوجه نهين يهه سمرتي سوروپ سدا آگي بڌاتا رهينگا آنڪون ۾ بيچ ۾ ديو تو بندو هين هئ. بندو هين ديڪتا هئ. بندو نه هو تو آنڪ هوتي پي ديك نهين سڪتي. تو سدا اسي سوروپ ڪو سمرتي ۾ رک اڙتي ڪلا ڪا انيو ڪرو. باپ دادا بچون ڪي ورتمان اوڙ پوشيه ڪي پاڳيه ڪو ديك هرشت هئ، ورتمان قلمر هئ پوشيه ڪي تقدير بناني ڪي. ورتمان ڪو سریشٽ بناني ڪا سادن هئ، بڙون ڪي اشارون ڪو سدا سويڪار ڪرتي هوئي سيم ڪو پريورتن ڪر لينا. اسي وشيش گڻ سين ورتمان اوڙ پوشيه تقدير سریشٽ بن جاتي هئ. (2) سڀي ڪي مستڪر پاڳيه ڪا ستارا چمڪر ها هئ نان! سدا چمڪتا هئ؟ ڪيي ٿمتماتا تو نهين هئ؟ اڪنڊ جيوٽي باپ ڪي سات آپ پي اڪنڊ جيوٽي سدا جڳني والي ستاري بن گئي. ائسي انيو ڪرتي هو؟ ڪيي وايو هلاتي تو نهين هئ ديپڪ وا ستاري ڪو؟ جهان باپ ڪي ياد هئ وه اوناشي جڳماتا هئا ستارا هئ. ٿمتماتا هئا نهين. لائيت پي جب ٿمتم ڪرتي هئ تو بند ڪر ديني هئ، ڪسي ڪو آڇي نهين لگتي. تو يهه پي سدا جڳماتا هئا ستارا. سدا گيان سورپ باپ

سين روشني لي اُڙون ڪو پي روشني ديني والي. شيوا ڪا اُمنگ اُتساه قائم رهتا هئ. سڀي سرشت آتمائين هو. سرشت باپ ڪي سرشت آتمائين هو.

ياد ڪي شڪتي سين سڦلنا سهج پراپت هوتي هئ. جتنا ياد اُڙ شيوا ساڻ ساڻ رهتي هئ تو ياد اُڙ شيوا ڪا بئلس سدا ڪي سڦلنا ڪي آشيرواد سته پراپت ڪراتا هئ. اس ليئي سدا شڪتيشالي ياد سوروپ ڪا واتاورڻ بنني سين شڪتيشالي آتمائون ڪا آواهن هوتا هئ اُڙ سڦلنا ملتي هئ. نمت لوڪ ڪاريه هئ ليڪن لڳن باپ اُڙ شيوا ۾ هئ. لوڪ پي شيوا پرت هئ. اپني لڱا سين نهين ڪرتي، ڊائريڪشن پرمات ڪرتي هئ. اس ليئي باپ ڪي سنيه ڪا هات اُتسي بچون ڪي ساڻ هئ. سدا خوشي ۾ ڳاڻو، ناچو يهي شيوا ڪا ساڻ هئ. آپڪي خوشي ڪو دڪ دوسري خوش هو جائينگي تو يهي شيوا هو جائينگي. باپ دادا بچون ڪو سدا ڪهتي هئ، جتنا مهاداني بنينگي اُتنا خزانو ٻڌتا جائينگا. مهاداني بنو اُڙ خزانو ڪو ٻڌائو. مهاداني بن خوب دان ڪرو. يهه دينا هين ليئا هئ. جو اچي چيز ملتي هئ وهه ديني ڪي بنا ره نهين سڪتي.

سدا اپني پاڳيه ڪو دڪ هرشت رهو. ڪتنا بڙا پاڳيه ملا هئ، گهر بڻي پڳوان مل جائِي اس سين بڙا پاڳيه اُڙ ڪيا هونگا! اسي پاڳيه ڪو سمرتي ۾ رک هرشت رهو. تو دڪ اُڙ اُشانتِي سدا ڪي ليئي سماپت هو جائينگي. سُڪ سوروپ، شانت سوروپ بن جائينگي. جسڪا پاڳيه سِير پڳوان بنائي وهه ڪتني سرشت هئي. تو سدا اپني ۾ نيان اُمنگ، نيان اُتساه اُنيو ڪرتي آڳي ٻڌتي چلو ڪيونڪ سنگم ڀڳ پر هر دن ڪا نيان اُمنگ، نيان اُتساه هئ.

جئسي چل رهي هئ، نهين. سدا نيان اُمنگ، نيان اُتساه سدا آڳي ٻڌاتا هئ. هر دن هين نيان هئ. سدا سِير ۾ وا شيوا ۾ ڪوئي نه ڪوئي نوپنتا ضرور چاهيئي. جتنا اپني ڪو اُمنگ اُتساه ۾ رڪينگي اُتنا نئين نئين ٽچنگ هوتي رهينگي. سِير ڪسي دوسري باتون ۾ بزي رهتي تو نئين ٽچنگ پي نهين هوتي. منن ڪرو تو نيان اُمنگ رهينگا.

ٻانڌيليون ڪو يادپيار ديتي هئي ۱- ٻانڌيليون ڪي ياد تو سدا باپ ڪي پاس پهونچتي هئ اُڙ باپ دادا سڀي ٻانڌيليو ڪو يهي ڪهتي هئ ڪ يوگ آرڻات ياد ڪي لڳن ڪو اڱني روپ بناو. جب لڳن اڱني روپ بن جاتي تو اڱني ۾ سڀ پسر هو جاتا. تو يهه ٻنڌن پي لڳن ڪي اڱني ۾ سماپت هو جائينگي اُڙ سوتنتر آتما بن جو سنڪلپ ڪرتي اُسڪي سڌي ڪو پراپت ڪرينگي. سنيهي هو، سنيهه ڪي ياد پهونچتي هئ. سنيهه ڪي ريسپانسڊ ۾ سنيهه ملتا هئ. ليڪن آبي ياد ڪو شڪتيشالي اڱني روپ بناو. ڦر وهه دن آ جائينگا جو سنمڪ پهونچ جائينگي. اچا.

وردان - سدا روحاني اِستتي ۾ رهه دوسرون ڪي پي روح ڪو ديڪني والي روحاني روهي گلاب پو روهي گلاب آرڻات جسڀ سدا روحاني خوشبوءِ هو. روحاني خوشبوءِ والي جهان پي ديڪينگي، جسڪو پي ديڪينگي تو روح ڪو ديڪينگي، شير ڪو نهين. تو سِير پي سدا روحاني اِستتي ۾ رهو اُڙ دوسرون ڪي پي روح ڪو ديڪو. جئسي باپ اونچي سين اونچا هئ، اُتسي اسڪا بغيچا پي اونچي سين اونچا هئ، جس بغيچي ڪا وشيش شرنگهار روهي گلاب آپ بچي هو. آپڪي روحاني خوشبوءِ اُنڪ آتمائون ڪا ڪلياڻ ڪرني والي هئ.

سلوگن - مريادا ٿوڙ ڪر ڪسي ڪو سک ديئا تو وهه پي دڪ ڪي عايطي ۾ جمع هو جائينگا.